

жда на спасеніе то си въ една та , нежели въ друга та : както правятъ тін , които въ своя та църковь приносятъ ікѡна , и ней токмо са поклонятъ : или почитятъ побече искѡну изобразенна та , нежели неискѡна та , ветха та , нежели нова та ікѡна , или не щятъ да са моятъ тамъ , гдѣто ікѡны не видятъ . Таквизи и подобни те на тѣхъ твърдѣ многѡ сзрѣшавятъ , и голѣма срамота докарватъ на истинна та хрїстіанска вѣра .

За да избеже всѣки горѣпоманѣты те заблуденїа и грѣховѣ , треба да помни : първо какъ Богослуженїе то не може да бѣде истинно , ако не въ происходило ѿ сзкрѣшенно и нелицемѣрно сьрдце . По неже знакови те на внѣшно то Богопочтенїе сѣ свидѣтелство токмо на вѣтрешно то благочестїе камъ Бога оусердїе , безъ което дни нищо не стоатъ . И за това св: ѿвѣгелїе иска , да въ поклонницы те Божїи , поклоняли сѣ Богъ “ духомъ и истинно , ” не внѣшно , но вѣтрешно , истинна и безъ лицемѣрїе , (Іѡан: д . 23 .) Второ треба единственно да държимъ Божїе то слово , и твърдо да сѣ оубѣримъ , какъ въ него токмо сѣ сздържи истинно то правило , какъ треба ни да оугождаваме Богъ . И по това Хрїстосъ за священно то Писанїе казалъ , защо въ него сѣ сздържава живѡтъ вѣчный . (Іѡан: ѳ . 39 .)

§ 3.

Трѣта та заповѣдь запрещава да сѣ оупотребява ѿма то Божїе , бываемо се оумаленїе на